

Кылчыкбаев Т.Э. - Кыргыз Республикасынын Экмвтунов караштуу Кыргыз мамлекеттик юридикалык Академиясынын Ысык-Көл юридикалык институтунун «Юридикалык дисциплиналар» кафедрасынын доцентинин милдетин аткаруучу

УДК 349.414:332.3

АЙЫЛ ЧАРБАСЫНА АРНАЛГАН ЖЕРЛЕР УКУКТУК РЕЖИМДИН ОБЪЕКТИСИ КАТАРЫНДА

Аннотация: Бул илимий макалада автор айыл чарбасына арналган жерлерди укуктук режимдин объектиси катары карайт. Айыл чарба-сына багытталган жерди унөмдүү колдонууда укуктук жөнгө салуунун кеңири суроолору, азыркы учурда биздин мамлекетибизде азык-тулук коопсуздугун камсыз кылуу милдети негизги ролду ойнооруна макалада кеңири орун берилген.

Аннотация: В данной научной статье автор рассматривает земли сельскохозяйственного назначения как объект правового режима. Правовое регулирование широкого комплекса вопросов, касающихся рационального использования земель сельскохозяйственного назначения играет очень важную роль для достижения задач обеспечения продовольственной безопасности нашей страны в современных условиях.

Annotation: In this scientific article the author examines agricultural land as an object of legal regime. The legal regulation of a wide range of issues, related to the rational use of agricultural land, is very important to achieve the objectives of food safety in our country in modern conditions.

Негизги сөздөр: Жер тилкеси, жерди коргоого алуу, укуктук режим, жаратылышты коргоого карата иш-чаралар, жерди кайтарып алуу, айыл-чарбасына арналган жерлерди туура пайдалануу.

Ключевые слова: Земельный участок, охрана земель, правовой режим, природоохранные мероприятия, изъятие земель, рациональное использование земель сельскохозяйственного назначения.

Keywords: Plot of land, protection of land, the legal regime, the nature protection measure, withdrawal land, rational use of agricultural land.

Жер режими төмөндөгүдөй уч позицияда каралат: укуктук режимдин жалпы объектиси катары (жер фондунун элементи), объекттинин туру катары (фонд тарабынан аныкталган категорияга кирген жер) жана укуктук режимдин так объектиси (жер аянттары) катары.

Жогорудагы жер жөнүндөгү тушунуктун бөлүмдөөрү теориялык гана эмес иш жүзүндө да так мааниге ээ болуп эсептелет, себеби жерди пайдалануунун укуктук режими жалпы, өзгөчө жана атайын бөлүмдөрүнө бөлүнөт.

Укуктук режимдин жалпы объектиси болуп айыл-чарбасына арналган жерлер саналат. Ар кандай жер тилкелери бардык жерлердин түрлөрүндөй эле жаратылыштык өзгөчөлүктөргө ээ, демек, жогорудагы өзгөчөлүктөрүнүн натыйжасында бардык жер тилкелеринде укуктук режимдин элементтери бар.

Ар бирин өз алдынча карап чыгабыз:

1. Бардык жер тилкелери, эң биринчи жаратылыштык объекттер жайгашкан аймак (суу, өсүмдүк) жана мулктук мунездегу объект (курулуш, кыймылдуу жана кыймылсыз мулк) болуп саналат. Ушул себептен жер ээлеринин, жер колдонуучулардын жана ижарачылардын милдети - тилкелерди рационалдуу пайдаланууну ишке ашыруу. [1]

Жер аймактарын туура уюштурууну камсыздоо иши жерди менчикке, же болбосо, жерди колдонуунун башка таризинде берилип жатканда ишке ашырылат, себеби жердин тузулушунун негизги милдети эл чарбасынын бардык тармактарында жерди рационалдуу колдонууну, жерди коргоо, туруктуу ландшафты кармап туруу учун шарттарды тузуу болуп саналат.

Жер тузулушун иш журумунде жер-лердеги орун алган ынгайсыздыктарды жоюу учун иш-чараларды жургузет. Мисалы, дый-кан (фермерлик) чарба учун берилген жерлер бирдиктуу жер массиви болуш керек жана башка чарбалардын, айыл-чарба уюмдарынын жана бөлүмдөрүнүн бутундугун бузбашы керек.

«Аймакты рационалдуу уюштуруу» деген тушунук мыйзамда каралган эмес, бирок учурдагы мыйзам жана нормативдик актыларга берилген анализдер бул милдеттерде төмөнкүдөй белгилер бар экендигин далилдейт:

-Жер тилкелеринин аймактарында жаратылыштык жана мулктук объектилерди туура жайгаштыруу. Мисалы, жасалма суу чуңкурларын жасоо учун туз аймактарды казып чуңкур кылбастан, табигый чуңкурга, же болбосо казылган жерлерге жайгаштыруу керек; жол, магистралдык жолдорду куруу же болбосо коммуникациялык линияларды чоюу учун жабдыктарды талаа тилкелеринин чек ара жээктерине жайгаштыруу керек; жер-жемиш көчөттөрүн эрозиядан корголгон токой тилкелерине отургузуу зарыл;

-Жаратылыштык жана мулктук объектилерди жер тилкелеринде рационалдуу жайгаштыруу керек. Мисалы, дыйкан чарбаларын жургузуу учун бөлүнүп берилген жерлер калктуу конуштарга жакын болбош керек. Себеби, аларга жакын жерлер жалпы коомдук колдонуудагы жер - мал кайтаруу, суу чуңкурлары, жолдор, бакчалар жана спорттук жабдыктар учун бөлүнгөн жерлер болуп саналат.

-Коңшу объектилердин жайгашуусунун терс жыйынтыктарын жоюу. Ал учун айдоо аянттары калктуу конуштарга жакын жерде жайгашкан болсо, анда айдоо аянттары менен айылдын ортосунда «буфер» катары табигый аянттар (жайлоо, жайыттар) орун алышы керек, алар айыл-чарба өндүрүшүндө колдонулган агрохимикаттардан жана башка жагымсыз жагдайлардан жашоочулардын ден соолугун коргоп турат.[2]

2.Бардык жер тилкелери ордуна которулбаган объект болот, бул анын укуктук режиминин өзгөчөлүгү жана кадимки мулктук режимден айырмалап турат:

-кадимки мулктук объектиге болгон менчик укуктук мулктун ээсине, колдонуучуга, ижарачыга бергенде пайда болот, ушундай эле менчик укук жер тилкелерине чектери аныкталгандан кийин укуктук менчигин, ээлигин, колдонууга, ижаралоого укугун тастыктаган документтин жеринен алгандан тартып пайда болот.

-жерди жарандык жугуртуудө жер катышпайт, жерге ээлик кылууга, жерди колдонууга жана ижарага алууга болгон менчик укугун коргоп, кайрадан бөлүштүрүүчү чектөөчү линиялар катышат.

Ошондуктан жерди колдонуу процессинде коңшулук мамиле пайда болот.

Жер-коңшулук-укуктук мамиленин эки тарабы бар:

-өзүнүн тилкесине болгон укуктуулугуна коңшунун мыйзамдуу талаптарына ылайык өз укугуна бекитилген чектөөлөр киргизилет.

Мисалы, айыл чарба мекемесине завод коңшу жайгашса, заводдон чыккан агын суулар айыл чарба аянттарынын бузулушуна алып келсе, айыл чарба мекемеси заводдон тазалоочу системаны орноштуруусун талап кылат; эгерде завод кыш-такчасы айыл чарба аянттарына жакын жайгашса жана талааларда колдонулган агрохимикаттар кыштак тургундарына терс таасирин тийгизсе, завод айыл чарба мекемесине чарба аянттарды колдонуунун режимин өзгөртүүсүн же болбосо башка жерге көчүрүүнү талап кыла алат.

Ар бир жер ээси, жер колдонуучу, ижарачы башка менчик жер ээлеринин, жер колдонуучунун, ижарачынын укугун бузбашы керек жана жаратылыштык объектилерди колдонуу тартиби сакталышы керек.

Коншулардын бири-бирине талап коюу укугунан тышкары мыйзамга негизделбеген талаптар менен, арызданууга чектөөлөрдү коет.

Коншулардын жер-укуктук мамилелеринин бардык кызыкчылыктары коргоого алынбайт, мыйзамда каралган укуктар гана корголот (сервитут). Мисалы, негизделбеген арыз болуп төмөнкү жагдайлар саналат: коншулук субъектиге коңшусунун курулушунун конструкциясы жакпай калса жана аны токтотууну талап кылса.

3. Бардык жер тилкелери айлана-чөйрөнү курчап турган жаратылыштын бир бөлүгүн түзөт жана экосистеманын элементи болот, ошондуктан экологиялык режимди көзөмөлдөө чөйрөсүнө кирет.[3]

Мисалы, айлана-чөйрөдөгү туруктуу терс өзгөрүүлөр болуп турган жер тилкелери табигый экологиялык системага коркунуч келтирсе, өсүмдүктөрдүн, жаныбарлардын генетикалык фондуна, адамдардын ден соолугуна терс таасирин тийгизген аймак экологиялык өзгөчө кырдаал зонасы деп жарыяланат да, андан кийин ал жерде айлана-чөйрөгө терс таасирин тийгизип жаткан ишмердик токтотулат; жаратылышты колдонуунун кээ бир түрлөрү чектелет, жаратылыш ресурстарын кайрадан ордуна келтирүү, ишке киргизүү үчүн ыкчам чаралар көрүлөт (Айлана-чөйрөнү коргоо мыйзамы, 58-берене).[4]

Жер тилкелерин бөлүштүрүүнү, кайрадан бөлүштүрүүнү жүргүзүүдө эң биринчи ландшафты коргоо талаптарын сактоо керек, себеби жер тузулушунун эң негизги максаты жаратылыштык ландшафты туруктуу кармоо, жакшыртуу үчүн шарттарды тузуу болуп саналат.

4. Ар бир жер тилкеси зоналык жана регионалдык өзгөчөлүктөр болгон жаратылыштык бирдей эмес тузулушкө ээ (заряддар ар түрдүү болбосо электр тогу алынбайт же пайда болбойт, жердин катмарлары ар түрдүү болбосо дарыялар акпайт, бийик тоолордо өзгөрүүлөр болуп турбаса, шамал жок болот деген сыяктуу).

Бул жагдай жерди колдонууда укуктук режимге таасир берет, жерди колдонуудагы укуктук мамиленин субъектиси жер тилкелерин колдонууда жана коргоодо татаал жаратылыштык тузулуш катары пайдаланылышы керек.

Жер аянттарын колдонууда ар бир жер тилкесинин, анын бөлүктөрүнүн өзгөчөлүктөрүн эске алып жекече караш керек. Эгерде жер кыртыштарынын пайдалуулугу жана тушумдуулугу начарлай баштаса, колдонуучу жердин пайдалуулугун ордуна келтирүү менен тушумдуулугун жогорулатуусу керек; жер тилкесинде эрозиялык процесстер башталса, алдына алуусу абзел, эгерде жер карандиндуу зыянкечтерди жуктурса жана өсүмдүктөрдүн оорусу пайда болсо - жугуштуу зыянкечтерден коргоо жана аларды алдына алуучу иш-чаралар жүргүзүлүшү керек. Бул милдеттерди аткарбаса административдик жоопкерчиликке тартылат (КР Административдик жоопкерчилиги жөнүндөгү берене 185, 186, 187.) [5]

5. Бардык жер тилкелери бардык мүлктөрдөй эле табигый жаратылыштык процесстерден жана адамдардын ишмердигинен бузулат. Мисалы, темир буюмду коргоо үчүн алдына алуучу иш чараларды жүргүзбөсө коррозияга туш болот да машина бузулат, ал эми жер көп убакыт колдонулуп жер семирткичтерди, агрохимикаттарды, агротехникаларды колдонбосо эрозияга туш болот.

Башка мүлктөр колдонулуп олтуруп, акыры эскирип, башка баалуу буюмга алмаштырылат, ал эми жер болсо башка объект менен алмаштырылбайт жана эскирбейт да, адам коомчулугу үчүн абдан маанилуу болуп эсептелет. Ошондуктан жерди колдонуу сөзсүз коргоого алынып, жерди коргоо, жерди колдонуу функциясынын ажырагыс бөлүгү болуп саналат.

Жерди колдонуунун бардык формалары жана түрлөрү жерди коргоонун ажырагыс бөлүгү катары төмөндөгүлөрдөн көз каранды:

-жерди колдонуу мамлекеттик көзөмөлдөөнүн жерди коргоо боюнча бөлүнгүс функциясы болуп саналат. Жерди коргоо мамлекеттик деңгээлде пландаланат. Кыргыз Республикасынын мамлекеттик бийлик органдары жергиликтүү өзүн-өзү башкаруу бийлик органдары менен бирдикте жерди рационалдуу колдонуу, жер кыртыштарынын тушумдуулугун арттыруу, жер ресурстарын жана башка жаратылышты коргоочу иш-чараларын көзөмөлгө алат. Жерди рационалдуу колдонууга багытталган зыяндуу кубулуштардан коргоого, жер аянттарынын тушумдуулугун арттыруу үчүн укуктук, уюштуруу, экономикалык иш чараларга системалык макам берилген.

Укуктук иш чаралардын комплекси жерди коргоо системасын өз ичине камтыйт. Бул жер кыртыштарына колдонулуп жаткан химиялык, бактериялык, радиактивдуу заттардын белгилүү ченемин киргизет.

Технологиялык жана башка имараттарды куруу, жаңы курулган же оңдолгон курулуш объектилерин эксплуатациялоо, долбоорлоо иш-чаралары жерге жана анын абалына тескери таасир бербейт деген атайын эксперттик «макул» деп тапкан жыйынтыгы жок болсо, жогорудагыдай иш чараларды жүргүзүүгө тыюу салынат.

Долбоордук-изилдөө иштерин жургузуп жаткан ыйгарымдуу мамлекеттик жак өз эсебинен жер тилкесинин баштапкы абалына мумкун болушунча алып келет. Эгер жер ээсине келтирген чыгашаларын төлөп бере албаса, Кыргыз Республикасынын Жер Кодекси боюнча 61-берене менен жооп берет.

Айыл чарбасына арналган жерлердин укуктук режими объекттин турун жер фондунун категориясы катары карайт жана мунөздөйт. Жер кодексине ылайык Кыргыз Республикасындагы жер фондусуна кирген жерлердин бардыгы категорияга бөлүнөт, б.а. категорияга кирбеген жер жок. Жер кодексинин негизинде жердин категориялары аныкталат:

-Республикалык бюджеттин эсебинен Республиканын бардык аймактарында бирдей мамлекеттик жердин нарк каттамы жургузулөт;

-жерди кайтарып алууда же беруудө жерди бир категориядан экинчи категорияга которуу жергиликтуу өзүн өзү башкаруу органдарынын компетенциясында жургузулөт;

-айыл чарбасына арналган жерлерди жер фондусунун категориясы катары айыл чарба багытында колдонулган жер менен айкалыштырууга болбойт. Эгерде, биринчи аныкталган категориядагы жер болсо, экинчи жер айыл чарба аянттары - булар башка категорияда болушу мумкун. Мисалы, КР ЖКси айыл чарбалык эмес мекемелерге өзүлөрүнө тиешелуу жерлердин бир бөлүгүн айыл чарба максатында убактылуу колдонууга жарандарга бөрүүгө укук берген; калктуу конуштардын аймактарында айыл чарба багытында колдонулуучу жерлер бар; айыл чарба максатында жерди убактылуу колдонууга мамлекет өзүнө тиешелуу токой фондунан бере алат.

Айыл чарбасына арналган жерлер эки түрдөгү категорияга бөлүнөт: айыл чарбасынын муктаждыктары учун бөлүнгөн жерлер (учурда колдонулган жерлер), келечекке дайындалган жерлер, б.а. жакынкы учурда колдонулуучу жерлер, бул жерлерсиз айыл чарба өндүрүшүн жургузуу мумкун эмес.

«Айыл-чарбасына арналган» деген тушунук жогорудагы аталган максаттарда кеңири мааниде каралат.

Жогорудагы бөлүмгө кызмат көрсөткөн баардык жерлер «айыл чарбасына арналган жерлер» тушунугунө кирет.

Продукцияларды, агрохимикаттарды сактоо учун - техниканы, урөөндөрдү талаага жеткируу жана даяр продукцияны талаадан алып кетуу учун ички чарбалык жолдорго муктаждык жаралат, ошондуктан, айыл чарба өндүрүшүн башкаруу учун административдик имарат болуусу зарыл.

Айыл чарба өндүрүшүн (айыл чарба продукцияларын мал тоюттарын өстүрүү) тиешелуу инфраструктурасы жок ишке ашыруу мумкун эмес (жолдор, турак жайлар, кампалар).

Аймактарда жаңы дыйкан чарбалары уюштурулса (эгерде ал аймакта социалдык өндүрүштүк маанидеги объектилер жок болсо, мамлекет баштапкы бардык куруу иштерин өзүнө алат: жолдорду куруу, электр линияларын тартуу, таза суу менен камсыз кылуу, телефондоштуруу, жерди өздөштүрүү жерди мелиорациялоо.

Жергиликтуу өзүн-өзү башкаруу органдары өндүрүштүк жана турак объектилерин тургузууга жардам көрсөтүүгө милдетуу.

Айыл чарбасына арналган жерлер мыйзамда бирдиктуу объект катары көзөмөлдөнөт.

1. Бардык жерлер эмес - айыл чарба өндүрүшүн жургузуугө боло турган жерлер. Мына ошондуктан мыйзамда айыл чарбага арналган жерлердин абалы жөнүндө негизги жоболордун принциптери бекитилген: айыл чарбасынын муктаждыктырына жарай турган жерлер эң биринчи айыл чарба максаттарына берилет, андан кийин айыл чарбалык эмес муктаждыктарга өндүрүштүк мекемелерди куруу ж.б. максаттарында колдонулуучу жер тилкелери же айыл чарбасына нарк каттамы боюнча айдоо аянты катары колдонуу учун начар сапаттагы жерлер, айыл чарбалык жугуртуудөн негизсиз алып коюудан коргоого алынат.

2. Бардык эле айыл-чарбасынын муктаждыктарына колдонууга жарай турган жерлерди айыл чарбасына арналган жер катары пайдаланууга болбойт. Мисалы, корукка алынган аймактарда жаратылыш комплекстерин коргоодо изилдөө менен байланышпаган айыл чарба ишмердигин жургузуугө тыюу салынат.

Жер мыйзамы айыл чарбасына арналган жерлердин төмөндөгүдөй турлөрүн бөлүп көрсөтөт:

1. Колдонуунун жалпы режими таралган кадимки жердин турлөрү. Мыйзам алар учун колдо-нууда кепилдиктерди, милдеттерди караган эмес.

2. Нарккаттамы боюнча орто деңгээлден жогорку айыл чарбасына арналган жерлер (баалуу жерлер). Мындай жерлерди айыл чарбалык эмес максатта алууга төмөндөгүдөй учурларда гана жол берилет: эл аралык милдеттенмелерди аткаруу учун баалуу кен байлыктары бар жерлерди изилдөө учун, маданий жана тарыхый, ден соолукту чындоочу, билим беруу объектилеринин курулуш иштерин жүргүзүү учун жолдорду, магистралдык трубаларын өткөрүү учун, байланыш линияларын, электр тогун өткөрүүнүн башка ыңгайлуу варианттары жок болгон учунда берилет.

3. Эзунун регионунда өтө баалуу, тушумдуулугу мол болгон айыл чарбасына арналган жерлер. Алардын тизмесин КРдин мыйзамы бекитет. Мындай жерлердин курамына илимий изилдөө мекемелердин, окуу жайлардын тажрыйба өткөрүүчү талаалары кирет. Андай жерлерди кайтарып алууга болбойт.

4. Жер кыртыштары бузулган жакынкы убакта калыбына келтирүүгө болбогон айыл чарба жерлери, андан тышкары химиялык жана радиоактивдуу заттарды ашыра колдонуудан бузулган жерлер.

Карантиндик зыянкечтерден жана өсүмдүктөрдүн оорусунан бузулган жерлер, мындай аянттар КРдын өкмөтү тарабынын каралган тартипте консервацияланат.

Көрсөтүлгөн колдонуунун өзгөчө режими башка жер категориясына да колдонулушу мүмкүн.

Традициялык экстенсивдуу жаратылышты колдонуу учун жаратылыштык коруктарга арналган жерлер берилет. Мергенчилик иштерин жүргүзүү учун токой фондуна жер берилет.

Айыл-чарбалык продукцияларды өстүрүүгө берилген жерлер «таза» айыл-чарба жерлери болуп саналат.

Айыл чарба жерлеринин бул турун колдонуу жана кутуу учун мыйзам өзгөчө талаптарды, жоопкерчиликтерди коет. Мисалы, айыл чарбасын өндүрүүгө берилген жер тилкесин бир жыл ичинде пайдаланбаса, бул негиз менен жер ээсинин менчигин пайдалануу укугун төмөнкү учурларда: табыйгый кырсыктырды, мелиорация курулушун жүргүзгөн жагдайларды колдонууну эске албаганда ишмердуулугун токтотот.

«Таза» деп эсептелген айыл чарба аянттарын эки топко бөлөбүз:

1. Биоценоздор (табигый аянттар) -өздөштурулбөгөн жайлоолор, жайыттар. 2. Агроценоздор (адамдын эмгеги менен өздөштурулгөн) - көп жыл айдалып, пайдаланылган жерлер, ж.б. айыл чарба аянттары. Жогорудагы аталган аянттар жаратылыштык машина болуп саналат, башкача айтканда, адамдын жардамысыз (табигый жайлоолор) айыл чарба продукцияларын өндүрөт (тоют чөптөр), же болбосо адамдын эмгегинин натыйжасында өндүрүлгөн айыл чарба продукциялары. Бул көрсөтүлгөн айыл чарба аянттары жер колдонуучулардын негизги киреше булактары болгондуктан, мыйзам тарабынан айыл чарба аянттарынын курамы жана сапатына, орун алган жерине, аянтына карап айыл чарба салыктарынын көрсөткүчтөрү каралган.

Айыл чарба аянттарын колдонуунун спецификасы колдонуучунун экобайланыштын механизминде ж.б жаратылыш объектилерине кирүү менен экосистеманы кайрадан тузуп, режимдин функциясын өзгөртөт. Эгер жерди учурунда карап, иштетпесек, өзунун жаратылыштык функциясы адамдын эмгегинин жардамы менен гана жүргүзгөн айдоо айыл чарба аянты болуп калат. Жерди айдабасак, айыл чарба көчөттөрүн олтургузбасак, алар өспөй калат. Отоо чептеру учун алдына ала иштерди жүргүзбөсөк, айдалган урөөндөр, көчөттөр өспөй калат. өз учурунда сугат иштерин жүргүзбөсө, өсүмдүктөр соолуп, кургап калат.

Мына ушуларды эске алуу менен, айыл чарба аянттарын колдонууда мыйзам төмөндөгүдөй негизги милдеттерди бекитет:

1. Жер кыртыштарын толук кандуу суу менен камсыз кылуу. Жер тилкелеринин ээлери, колдонуучулар, ижарачылар жерди суу каптоодон, кургакчылыктан коргоо иштерин

жургузуусу керек; бекитилген тартипте сугаруу жана кургатуу иш чараларын өткөрүп туруусу керек; сууну унөмсүз коротууну, жерди кургап кетуудөн же болбосо суу каптоону алдына алып, жер кыртышынын нымдуулугу учун жагымдуу режим тузуу керек.

2. Жер кыртыштарынын туз режимин туура сактап, бекитилген милдеттенмелер боюнча жердин экинчи жолу туздууланып кетишин, жер кыртыштарынын ашыкча кычкылданып кетуусун алдына алуусу зарыл.

3. Жер кыртыштарын пайдалуу заттар менен камсыз кылуу менен тушумдуулуктун көлөмүн көбөйтүү керек. Бирок жерден казылып алынган тушум менен кошо пайдалуу заттар кетсе да, жердин кыртышындагы пайдалуу заттарды көбөйтүп туруу зарыл. Ар бир жер ээсинин, колдонуучунун, ижарачынын эң негизги милдети болуп, жер кыртышынын тушумдуулугун арттыруу саналат.

4. Ар бир колдонуучу жерди колдонулбай калуудан сактап, аны майда токойлорго, отоо чөп талаасына айланышынан алдын алуучу мыйзам тарабынан бекитилген тартипте маданий-техникалык иштерди өткөрүп туруусу зарыл.

5. Жер тилкесинде нормалдуу экологиялык жагдайды камсыз кылып, жер кыртышынын бузулуп кетуусунө жол берилбеши керек.

Жогоруда айтылгандарды жыйынтыктоо менен, төмөндөгүдөй корутунду чыгарсак болот: айыл чарбасына арналган жерлер укуктук режимдин объектиси катары уч жактуу укуктук мүнөзгө ээ: жалпы объект (жер фондунун бөлүгү) жерди колдонуудагы жалпы укук режими жайылтылган жер; объект туру (жер фондунун жер категориясы) айыл чарбасына арналаган жерлерге өзгөчө укуктук режимдин тартиптери жайылтылат; андан тышкары конкреттуу объектеги (айыл чарба аянттары) жер, каржы жана башка укуктун тармактарынын аракеттери жайылтылган жерлер.

ПАЙДАЛАНЫЛГАН АДАБИЯТТАР:

1. Боголюбов С.А. Земельное право. // Учебник. М., 2006.
2. Болтанова Е.С. Земельное право. // Учебник . М., 2009.
3. Земельное право: Учебник для вузов. У.И.Илебаев и др. - Бишкек: Алтын-принт, 2010.230 с.
4. Земельный Кодекс Кыргызской Республики (от 02.06.1999. № 45 с изменениями дополнениями по состоянию на 18.07.2014 г.)
5. Кодекс Кыргызской Республики об адми-нистративгой ответственности от 4 августа 1998 года № 114
6. Крассов О.И. Земельное право современной России. М. 2003 -с.443
7. Крассов О.И. Земельное право. М. 2000.-с.173.